

Září

Divadelní zpravodaj

110. sezóna 2019/2020

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

POETICKÝ VEČER S JIŘÍM ORTENEM

S ANNOU PLÁŠKOVOU NEJEN O SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

J. JANOUŠKOVÁ, V. MALÁ A D. NOVOTNÁ, MIKVE, FOTO J. SEIKORA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ BEZ PŘESTÁVKY → ★ AGENTURA KOMETA **Fanda** ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU 📖 SCÉNIKOVÉ ČTENÍ

Září

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	3.	19:00	MIKVE	KONEC 21:50
ČTVRTEK	5.	19:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15
PÁTEK	6.	19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10
SOBOTA	7.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20

F
C
H
U

STŘEDA	11.	18:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 20:15		X
PÁTEK	13.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30		
SOBOTA	14.	14:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	 str. 15		
		16:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	 str. 15		
			Velký návštěvní den v rámci Dnů evropského dědictví , který představí nejen zákulisí divadla, ale i jednotlivé divadelní profese.			
NEDĚLE	15.	15:00	M. Kirschner / HURVÍNEK MEZI OSLY			
			Hurvínkovo dobrodružství ve městě Oslově, kam ho pozve prapodivná osůbka s oslíma ušima jménem Hýkálek. V Oslově si děti žijí jako v ráji, nemusejí zde totiž chodit do školy! Jaké to tam doopravdy je, se spolu s Hurvínkem a Máničkou můžete přesvědčit i vy! Režie M. Kirschner. Divadlo Spejbla a Hurvínka, Praha			
		17:00	HURVÍNEK MEZI OSLY			
PONDĚLÍ	16.	8:30	HURVÍNEK MEZI OSLY			ŠK
		10:30	HURVÍNEK MEZI OSLY			ŠK
ÚTERÝ	17.	19:00	MIKVE KONEC 21:50			A
STŘEDA	18.	19:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU KONEC 21:15			B
PÁTEK	20.	10:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE KONEC 12:40			D
		19:00	A. Christie / A PAK UŽ TAM NEZBYL ANI JEDEN	<i>Fanda</i>		E
			Psychotriller od královny detektivek, v němž vrahem může být kdokoliv. Na opuštěný ostrov se sjíždí vybraná společnost. Luxusní vila a krásné počasí slibují příjemně strávený čas. Všechno se však rychle mění a ze snu se stává noční můra. Jednotliví členové společnosti začínají umírat... Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav			
SOBOTA	21.	18:00	DIVADELNÍ KOMEDIE KONEC 20:10			T
NEDĚLE	22.	19:00	S. Thiéry / ZAČÍNÁME KONČIT			
			Francouzská komedie, která vypráví o vztazích mezi muži a ženami, o plynutí času, strachu ze stárnutí a o (ne)schopnosti být spolu. Hrají B. Hrzánová, R. Holub a další. Režie L. Englová. Divadlo Kalich, Praha			
ÚTERÝ	24.	10:00	KVÍTEK Z HORRRORU KONEC 12:30			ŠK
		19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE KONEC 21:10			F
ČTVRTEK	26.	19:00	J. Barbier / V PAŘÍŽI BYCH TĚ NEČEKALA, TATÍNKU			
			Dvě hodiny emocí a smíchů! Komedie o pařížském dobrodružství sympatického venkovana, výběřčho přímých daní ze zapadlého provinčního městečka, který se jednoho dne rozhodne, že překvapí svoji dceru a navštíví ji v Paříži... V hlavní roli P. Nárožný. Režie J. Novák. Agentura Harlekýn, Praha			
PÁTEK	27.	19:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU KONEC 21:15			H
SOBOTA	28.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ KONEC 20:20			G

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	2.	19:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 20:35 →→	B₁
SOBOTA	14.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
PÁTEK	20.	19:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 20:35 →→	C₁
PONDĚLÍ	23.	9:00	K. Plešková / STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI		ŠK
			Pohádka plná vtipů, nepovedených kouzel a písniček napsaná přímo na tělo našich začínajících herců. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		10:30	STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI		ŠK
ČTVRTEK	26.	19:00	MATOUŠ VINŠ – THAJSKO		
			Přednáška známého nomáda a cestovatele, duchovního otce Travel Bible M. Vinše, který vám ukáže Thajsko z turistické i neturistické strany.		

POEDIUM V KLUBU

ÚTERÝ	17.	19:00	ORTEN	PREMIÉRA ↵ str. 8–9 <i>Fanda</i>	
			„Není lepší obrany proti zlu než dvě nahá těla v bezpečí.“ Poetická vzpomínka na básníka J. Ortena, jenž se dožil pouhých dvaadvaceti let, ale ve svém díle bude žít věčně. Účinkují K. Šafránková j. h. a J. Láska. Připravil R. Žák.		
PÁTEK	27.	19:15	PŘÍBĚHY ŠANSONŮ		
			Slavné hity světoznámých šansoniérů v koncertním dýchánku skupiny Les Trois . Účinkují L. Lucky Botta, V. Malá, K. Košťálová a V. Nejedlý. Připravili L. Lucky Botta a J. Pithartová.		
PONDĚLÍ	30.	10:00	ORTEN		ŠK

VČD ZVE PŘEDPLATITELE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA	7.	14:00	DOSTIHOVÝ MÍTINK – EVROPSKÝ DEN KONÍ		
			IV. kvalifikace na 129. Velkou pardubickou steeplechase a řada dalších dostihů (start prvního je ve 14:00, dostihové závodiště je otevřeno už od 12:00). Vstupenky do lóže VČD je možné získat ZDARMA po předložení abonentky (za každou abonentku 1 vstupenku), děti do 140 cm, ZTP, TP, ZTP/P vstup zdarma. Pozor, počet vstupenek na závodiště je omezen.		

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	26.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	MLADÁ BOLESLAV
---------	------------	-------	-----------------------	-----------------------

HRAJEME:

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMÍLOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob, jemuž se nedaří psaní hry na objednávku. Nečekaná láska však vyvolá gejzír inspirace... Předlohou hry je veleúspěšný film oceněný sedmi Oscary. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. Zchudlý Kupec utrhne růži v tajemné zahradě patřící Zvířeti, které mu za to vyhrožuje smrtí. Kdyby se však jedna z jeho dcer obětovala, zachránila by tatínkovi život. Jak dopadne setkání jeho dcery Krásky s netvorem? V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž však nechybí ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

H. Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. Podnikatel Bernick je v malém městě pokládán za příkladnou oporu společnosti. Klidnou hladinu rodinné i společenské idylly však zčeří nečekaná návštěva... V hlavních rolích M. Němec j. h., P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech partnerských párech ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Melžík, M. Němec j. h., J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

J. W. Goethe

SPRÍZNĚNÍ VOLBOU

Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. „Nic není pro žádný vztah tak osudné, jako příchod někoho třetího,“ říká na počátku románu jedna z jeho hlavních postav. Ale Eduard a Charlotta dopustí příchod hned dvou „třetích“... V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

Špionážní komedie o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepici, která by mohla zachránit lidstvo. Co spojuje tajnou skupinu aktivistů, tým scenáristů a neviditelnou vládu, která je nejspíš nebezpečnou hrozbou pro zemi, ne-li celý svět? Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, J. Musil a M. Němec j. h. Režie L. Dušková.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. Hra má i přes svou silnou emocionálně-etickou apelaci velkou dávku odlehčujícího nadhledu a humoru. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

B. Ahlfors

DIVADELNÍ KOMEDIE

Komedie z divadelního zákulisí z(ne)važující smysl a úskalí divadelního úsilí, která nabízí zábavný vhled do procesu, v němž se v jednom oblastním divadle navzdory veškerým překážkám rodí nová inscenace. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, L. Mecerodová, M. Sikorová, Z. Rumpík, A. Postler, T. Lněnička a J. Musil. Režie P. Novotný.

 str. 16–17

H. Ashman – A. Menken

KVÍTEK Z HORRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V zapadlém květinářství vypěstují neznámý druh rostliny, která postupně nabývá gigantických rozměrů. Úspěch si ale žádá oběti, a to doslova! V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgia je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Dohnalová a P. Borovec. Režie R. Bellan.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salonu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci ovlivňovali děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak tohle všechno nyní můžete zažít! Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný. Na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získaly „Nůžky“ titul Komedie roku 2007 a L. Špiner byl oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu!

 str. 10–13

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

**VSTUPENKY
JIŽ V PRODEJI!**

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **5.** 19:00

Z POSTELE DO POSTELE

SOBOTA **12.** 16:00

JEŠTĚ SE POTKÁME

DERNIÉRA

Příběh z divadelního zákulisí o touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. **Studio LAIK**

STŘEDA **16.** 19:00

THE LOSER(S)

Divadelně akrobatický projekt vítězů prvního ročníku soutěže Česko Slovensko má talent, dua DaeMen, a dalších performerů z řad tanečníků a akrobatů. Režie J. Cemerek. **Losers Cirque Company, Praha**

SOBOTA **19.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL

Mimořádná repríza na velkém jevišti Městského divadla.

PÁTEK **25.** 19:00

KVÍTEK Z HORRORU

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **6.** 19:00

BLÁZNIVÉ NŮŽKY

NEDĚLE **20.** 15:00

P. Liška – Y. Jelénková / NOČNÍ SKŘÍTEK

Pohádkový příběh o Jiřince, které se nechtělo uklízet hračky... Režie P. Liška a Y. Jelénková. **Divadelní spolek MIMos, Praha**

17:00

NOČNÍ SKŘÍTEK

PONDĚLÍ **21.** 19:00

R. Bellan / VINETŮŮŮ!

Komedie pro všechny příznivce romantiky divokého západu. Režie R. Bellan. **Divadlo Pecka, Uherské Hradiště**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA K JUBILEJNÍ 110. SEZÓNĚ

MĚSTSKÉHO DIVADLA
110
LET
PARDUBICE

Městské divadlo v Pardubicích již 110 let slouží svému původnímu účelu!

„Vědomé úsilí o vytvoření důstojné reprezentační divadelní budovy na úrovni současné architektury i výtvarného umění.“ To je titulke, který mě zaujal z dobového tisku, kdy se dokončovala stavba budovy Městského divadla v Pardubicích.

Myšlenka postavit divadlo vznikla v době, kdy naše město mělo jen kolem deseti tisíc obyvatel, byli jsme větší vesnicí. Radnice pod vedením pana starosty Kuchyňky, který byl úspěšným velkouzenárem, jistě neměla na rozhazování financí, ale přesto se pustila do realizace této příkladně odvážné myšlenky. Ta byla korunována

vytvořením díla, které se stalo zlatým středobodem našeho města. Naši předchůdci by jistě byli rádi, že stavba slouží svému původnímu účelu až do dnešních dnů. A nám je ctí, že ji můžeme užívat a zprostředkovávat zde zážitky širokému publiku, které si zjevně váží toho, že v Pardubicích máme takovýto architektonický skvost.

Naštěstí i dnešní radní si cení tohoto klenotu v majetku města a vycházejí nám vstříc v požadavcích na údržbu a nutné opravy. My se na oplátku snažíme po rozsáhlé rekonstrukci ukončené v roce 2002 udržovat budovu tak, aby návštěvníci vnímali, že přicházejí do krásných, výjimečných a noblesních prostor. Jsem rád, že nejen starší diváci, ale rovněž děti

a mládež to oceňují a svým ohleduplným chováním budovu nijak nepoškozují, a to dokonce ani při náročných pronájmech a tradičních akcích, jako jsou Divadelní bál nebo Městský ples. Při loňských 320 představeních zde odehraných jsme neřešili ani jeden prohršek cíleného poškození naší krásné budovy. Věřím, že i do budoucna si s vědomím přání našich předchůdců zachováme tento přístup, protože jedině tak nám Městské divadlo může sloužit další staletí.

Těším se na Vaše další návštěvy!

Petr Dohňal
ředitel VČD

FOTO J. SEJKORA

POETICKÝ VEČER

s Jiřím Ortenem

R. ŽÁK PŘI REŽÍROVÁNÍ HRY PO PLÁČI SMÍCH NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE, FOTO J. FAUKNER

Před rokem jsme v divadelním klubu VČD otevřeli naši nejmenší scénu Poedium a v průběhu loňské sezóny jsme na ní uvedli (mimo jiné) čtyři poetické dýchánky: Už ráno začal večírek, Čas svařeného vína, The rest is silence a Příběhy šansonů. V letošní sezóně 2019–2020 v nich budeme pokračovat. V úterý 17. září prožijeme „drama lásky, fascinace smrtí a závodu s časem“ o vztahu Jiřího Ortena k Věře Fingerové, básníkovi největší inspiraci. Připravil je RADEK ŽÁK a k ztvárnění postav si vybral Josefa Lásku a absolventku Pražské konzervatoře Karolínu Šafránkovou. K tvorbě pořadu byl vyzván už před rokem a od té doby pracoval na scénáři.

Čím tě láká Poedium a jak na tebe působily pořady, které se tam již uskutečnily?

Poedium je krásně malé a je tam tak účinkujícím vidět až do žaludku. Pravda, to může být někdy až moc, ale já pak, jako divák, na chvilinku sklopím hlavu a o to víc poslouchám. Večery, které jsem viděl – o Pavlu Šrutovi a o Jiřím Jaskovi, si byly podobné tím, že člověk měl pocit, jako by tam seděli oba pánové s námi. Naše pojetí se bude lišit. Pokusíme se Jiřího Ortena a Věru Fingerovou oživit.

Kdy a jak ses poprvé setkal s dílem Jiřího Ortena?

Poprvé si přesně nepamatuji, ale propadl jsem mu díky gramofonové desce „Kde končí svět“ z pohřbu Jana Palacha, která se mi dostala do rukou za studií na konzervatoři, kde kromě jiných recitoval Jan Tríska Ortenovu „První báseň“ a „Či jsem“. Já, který si nic nepamatuji, umím obě nazpaměť dodnes.

Čím je ti tento básník blízký?

Blízký? Volil bych jiné slovo... Budu parafrázovat jeden jeho zápis z deníku – „byli snad lidé, kteří viděli víc, a ti buď zešleli, nebo byli potrestáni“ ... Orten víc viděl. Blízký může být jen ten, s kým jste si rovni, myslím...

Co nového ses dozvěděl během tvorby scénáře?

I když jsem věděl, že jeho tvorba je úzce spjatá s jeho životem, tak mi nedocházelo, že vlastně jeho život šel s tvorbou tak těsně, že víc to snad ani nejde. Proto mi teď někdy přijde, jako bych se stával až voyeuem... Pochopil jsem, že důležité pro scénář jsou jeho prózy, které jsou vysloveně autobiografické.

Jiří Orten se dožil pouhých 22 let, a přesto je jeho dílo značně obsáhlé a až zarážejícím způsobem zralé. Jak si to vysvětluješ?

Smrt a láska Věra Fingerová byly jeho nejhlubší inspirací zdroje a ještě mu „pomohla“ doba. Orten žil neskutečně rychle. Ve všech směrech. Například jen vlastní soupis literatury, kterou přečetl, za ten by se nemusel stydět ani docent humanitních věd. To je, myslím, zákonitost, musel zemřít mladý.

V roce 1919 se stejně jako Jiří Orten narodil i básník Ivan Blatný, kterému bude také věnován jeden pořad v Poediu. Dočetla jsem se, že oba básníci společně napsali prózu Hra na povídku, ale nenašla jsem žádnou její publikaci. Ty ano?

Trochu mi to trvalo, internet tady nestačil, ale našel. Ty povídky jsou dvě. Zdálo se mi, že ten iniciátor byl Blatný. Jsou to texty reflektující tvorbu jako takovou. Povídky jsou psány střídavě a Blatný například píše, že mu to lyrik Orten kazí.

Osudy Ivana Blatného byly dramatické. Po válce vstoupil do KSČ, hned roku 1948 emigroval, v exilu těžce strádal, 36 let strávil v psychiatrické léčebně... V roce své smrti 1990 napsal děkovný dopis Václavu Havlovi... Představuješ si, jakou cestou by byl mohl jít Jiří Orten, kdyby jeho život neskončil tragicky a nelítostně brzo?

To si nemusím představovat, to je nabílední. Pokud by přežil válku, tak... Počkej, Jano, mám to v poznámkách... Je to článek z Varu z roku 1950: „Ortenovo básnické dílo je v nejpříkřejším rozporu s úkoly naší literatury po květnu 1945 a po únoru 1948 /.../. Příklad Ortenův může dnes mladé básníky jen svádět do bahna úpadkové poezie, v jaké si dosud libují zbytky poražené a postupně vytlačované buržoazie.“ Původně jsem myslel, že by i tato ukázka mohla být součástí našeho scénáře, ale rozhodl jsem se pro iluzivnost. Teď divák uvidí Ortena a ne Josefa Lásku a věty komunistické kritiky by zbytečně zabíraly místo...

Co prozradíš předem o postavě Věry?

O Věře Fingerové toho dnes víme hodně, neboť v roce 1984 předala svoji korespondenci s Ortenem a své rukopisné vzpomínky literárnímu archivu. Věra Fingerová byla o rok mladší než Orten, tedy ročník 1920, a zemřela roku 1990.

Díky tomu pak vyšel Milostný listář a po smrti Fingerové i kompletní korespondence Hořký kruh. Věra byla ne náhodou Ortenovou femme fatale. A sílu jejich vztahu dokazuje, že se nikdy nevdala a neměla děti...

Co mimo scénář prozradíš o Ortenovi? Jaké měl zájmy, názory...?

Byl úspěšným sportovcem, nosil prý domů diplomy, než mu našli „rychlou nemoc“, tedy tachykardii – zrychlený tep. Prý sportu propadl natolik – lyže, tenis, že přestal číst.

Názory? Zpočátku patřil k mládeži, která byla díky sociálnímu citění a době orientována doleva. A holky! Měl rád děvčata... a víno.

Ulice kolem nás se zájemci o poezii jistě nehemží, ale do Poedia si někteří cestu našli. Koho chceš svým pořadem oslovit především?

Jak jsi řekla, Orten se dožil 22 let – téměř na den přesně. Věřím, že do Poedia by kromě již dnes tradičních diváckých opor mohli přijít náctiletí, ať se školou, nebo sami. Nejvíce budeme hrát o lásce. **JaP**

↓ J. ORTEN, FOTO ČTK

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

109. sezónu Východočeského divadla 8. června pomyslně uzavřela premiéra Goethova příběhu vášnivých lásek **SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU**. Stejnomený román spolu s dramaturgyní **Janou Pithartovou** dramatisoval a následně i režíroval **Zdeněk Dušek**, jenž před premiérou na tiskové konferenci s díkem uvedl: „*Možnost inscenovat Spříznění volbou je pro mě od divadla velkým darem, splnil se mi můj letitý sen.*“ Velký dar to však byl i pro nás diváky, neboť vzniklo výjimečné dílo plné mimořádných hereckých výkonů umocněných úchvatnou scénografií a působivou hudbou – zkrátka silný divadelní zážitek! Ač jde o dvě stě let starý, poněkud komplikovaný text, i když odlehčovaný až černým humorem, premiérové publikum ho přijalo s nadšením, což jednoznačně stvrdily závěrečné hlučné ovace. Minulá sezóna nemohla mít lepší tečku!

RaS

ANNA PLÁŠKOVÁ COBY OTÝLIE A JOSEF PEJCHAL JAKO EDUARD

FOTO JAN FAUKNER

DLOUHOTRVAJÍCÍ OVACE SI VEDLE HERCŮ ROZHODNĚ ZASLOUŽIL I UZNÁVANÝ SCÉNOGRAF MAREK CPIN, TVŮRCE SKVOSTNÉ SCÉNY A NÁDHERNÝCH KOSTÝMŮ.

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPNER SI NA ÚSPĚCH PREMIÉRY PŘIPILI S MANŽELI ČERVOVÝMI (VLASTNIL DO HRY PŘIPRAVIL NÁPADITOU CHOREOGRAFIÍ).

VÝRAZY VE TVÁŘÍCH REŽISÉRA ZDEŇKA DUŠKA A JINDRY JANOUŠKOVÉ JASNĚ UKAZUJÍ, JAKÉ POCITY PO PREMIÉRE PŘEVLAÐALY.

JOSEF PEJCHAL DORAZIL DO FOYER NA SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ V DOPROVODU MANŽELKY DARJI.

NA POPREMIÉROVÉ OSLAVĚ NEMOHLI CHYBĚT ANI HOSTUJÍCÍ ANNA PLÁŠKOVÁ, STUDENTKA BRŇENSKÉ KONZERVATOŘE, ANI MARTIN MEJZLÍK.

TEPLOU PŘEDPRÁZDNINOVOU NOC TRÁVILI JANA ONDRUŠKOVÁ S MANŽELEM MARTINEM A ELIŠKA DOHNALOVÁ S JOSEFEM LÁSKOU NA OTEVŘENÉM DIVADELNÍM BALKÓNĚ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

ANNA PLÁŠKOVÁ: LEPŠÍ KOLEKTIV JSEM SI NA PRVNÍ HOSTOVÁNÍ NEMOHLA PŘÁT!

A. PLÁŠKOVÁ S J. LÁSKOU A P. JANEČKOVOU VE SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU, FOTO J. FAUKNER

Poslední premiérou loňské sezóny byla adaptace Goethova románu *Spříznění volbou*, dramatický příběh osudové lásky a spalující vášně, který pro naše divadlo nastudoval pardubickým divákům dobře známý režisér Zdeněk Dušek. Tři ze čtveřice hlavních postav, mezi nimiž vzniká „milostný čtyřúhelník“, ztvárnili silní hráči Petra Janečková, Josef Pejchal a Josef Láska. Na roli mladinké Otýlie jsme vypsalí konkurz, díky němuž jsme nakonec vybrali jako nejvhodnější kandidátku ANNU PLÁŠKOVOU, studentku (nyní čtvrtého ročníku) herectví na Konzervatoři Brno.

Přijít do kolektivu zkušených herců a režiséra, hrát poprvé v profesionálním divadle, i když vás do absolutoria na škole čekají ještě tři roky studia, může být náročné. Skromná a pracovitá Anička ale o takové zkušenosti mluví s nadšením a vděkem.

Přý jsi odmalinka prohlašovala, že budeš herečkou, ale nikdo tě nebral vážně. Jak tě to vůbec napadlo?

Začínala jsem v dramaťáku u nás ve městě pod vedením Reginy Bittové. Jednou tam připravovala nějakou slečnu na konzervatoř, tak jsem se zeptala, co to vůbec je ta

konzervatoř. Bylo mi osm, neřešila jsem, jestli mě divadlo baví, nebo ne, jestli pro to mám vlohy, nebo nemám, řekla jsem si, že na té škole budu jednou studovat a hotovo. (SMÍCH) Koho by v té době napadlo, že se mi to opravdu splní?

Jak se k rozhodnutí studovat herectví postavila tvoje rodina?

Nejdřív mě samozřejmě všichni viděli někde úplně jinde, třeba jako paní učitelku ve školce. Když ale zjistili, že jsem opravdu přesvědčená stát se herečkou, začali mě v tom rozhodnutí naplno podporovat, za což jsem jim hodně vděčná, protože jsem si nemusela nic „vydupávat“.

V tuto chvíli máš za sebou tři ročníky studia herectví na konzervatoři. Plní zatím škola tvoje očekávání?

Prvák byl pro mě hodně těžký. O konzervatoři jsem snila několik let, takže když jsem nastoupila, byla jsem zklamaná, že to tam nechoď tak, jak jsem si představovala. Starší spolužáci si hráli na velké herecké hvězdy a já jsem byla dost introvertní. To nedokázali pochopit. Pak ale nastal nějaký zlom, kdy se všechno obrátilo. Teď jsem ráda za to, že tam můžu studovat, a snažím se odnést si z té školy co nejvíc.

Podporuje škola studenty, kteří získají od profesionálního divadla nabídku na hostování?

To je u nás nekonečné téma. (SMÍCH) Jak nám bylo naposledy řečeno, je to individuální. O možnosti hostování nebo natáčení filmů rozhodují výsledky ve škole, docházka, chování, ročník, ale i to, jestli role vůbec stojí za to. Vše hodnotí profesoři.

Jak ty sama vnímáš příležitost uprostřed studia hostovat v profesionálním divadle? Můžeš zkušenost nějak využít i ve škole?

První zkušenost v divadle je k nezaplacení. Využívám ji především prakticky v hodinách herectví, přednesu nebo jevištní mluvy. Vnímám to jako úžasnou praxi. Je hezké, že nás ve škole připravují na „život herce“, ale nikde člověk nezíská takové zkušenosti jako v divadle. Odesla jsem si opravdu hodně a zároveň jsem se ujistila, že divadlo je opravdu to, co chci v životě dělat a co mě baví.

Jak ses cítila v kolektivu našich herců? A jak se ti pracovalo pod vedením režiséra Zdeňka Duška?

Myslím, že lepší kolektiv jsem si na první hostování nemohla přát. Všichni byli moc hodní a přijali mě mezi sebe jako rovnocennou. A Zdeňka si velmi vážím za to, že mi se vším tak hodně pomáhal, opravdu důkladně s námi rozebíral postavy a všechny scény. Doufám, že budu v životě potkávat jenom samé tak milé a skromné režiséry, jako je on.

Podobně jako ostatní hlavní postavy Goethova Spříznění volbou má postava nevinné Otýlie velký tragický rozměr. Jak se ti dařilo se s tím „popasovat“? Můžeš popsat svou cestu k postavě?

V první části hry to pro mě nebylo tak těžké. Otýlie je sice už mladá dívka, ale zároveň je pořád ještě dítě. Snažím se a nadšené z nového prostředí. Což jsme měly v té době vlastně společné. Horší byla druhá část, kde je sice stále horlivá, ale

už pociťuje všechny ty změny. Nejnáročnější pro mě ale určitě byla (a pořád je) závěrečná scéna, ve které má Otýlie velký výbuch emocí, potom hned usíná a pak se zase probouzí a začíná znovu brečet.

Během zkoušení inscenace jsi měla možnost navštívit naše divadlo i jako divák. Jaké představení se ti líbilo nejvíce a proč?

To je dost těžká otázka. Z komedií je to určitě Velká bankovní loupež. U ní jsem se pořád dokola dokázala smát těm stejným gagům. Na Kuřice si mě zase získala Kráska a zvíře. Tou nádhernou atmosférou – sledovala jsem představení na jevišti, nad ním osvětlený hrad, do toho krásná hudba a vítr... Občas jsem měla slzy v očích. Jsem zkrátka romantik. (SMÍCH) Nejvíce se mi ale asi líbila inscenace Mikve. Je to úžasně zpracovaná hra o pravidlech ortodoxních Židů, která nejsou většině lidí známá. Silný příběh a k tomu výkony hereček, které do toho daly opravdu všechno, dokázaly, že jsem měla chvílemi problém uvědomit si, že je to jenom hra a já sedím v divadle.

Čemu se ráda věnuješ mimo divadlo?

Ve volné chvíli ráda sáhnu po knížce nebo se učím na nějaký hudební nástroj. Taky mám ráda sport, deset let se věnuju orientačnímu běhu. Bohužel ale jen pasivně – nestíhám trénovat, jen si občas zajedu na závody. Je to skvělý sport. Člověk nemusí běhat kolečka na dráze, ale běhá v přírodě. Navíc u toho zapojuje jak tělo, tak mozek.

Jak vidíš svoji ideální budoucnost? Předpokládám, že by ses ráda věnovala divadlu i nadále, nebo máš i nějaký „záložní plán“?

Žádný „záložní plán“ nemám, u divadla bych ráda zůstala. Ale během života bych si chtěla vyzkoušet také jiné věci spojené s herectvím, jako je film, rozhlas, dabing nebo třeba i vedení dětí v divadle. A pokud by mi kariéra herečky nevyšla, tak chci mít hodně dětí a zasvětit jim celý život. Třeba si potom otevřu i tu školku. (SMÍCH) **AnH**

↓ A. PLAŠKOVÁ S L. ŠPINEREM
VE SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU, FOTO J. FAUKNER

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ, FOTO R. KALHOUS

RASPUTIN, FOTO J. FAUKNER

VÝBĚROVÉ PŘEDPLATNÉ SE ČTYŘMI NEJOBLÍBENĚJŠÍMI TITULY

Vedle mnoha rozličných typů předplatného znovu nabízíme i exkluzivní **VÝBĚROVÉ ABONMÁ**, které nabízí čtyři divácky nejoblíbenější tituly z repertoáru Východočeského divadla. Toto výjimečné předplatné (skupina V) finančně zvýhodňuje především studenty středních a vysokých škol, za mimořádnou cenu si ho však mohou zakoupit i ostatní zájemci, například začínající předplatitelé, kteří chtějí vyzkoušet výhody abonmá, ale ještě si netroufají na klasických osm titulů ročně. Představení tohoto abonentního cyklu odehrajeme v rámci jedné divadelní sezóny, tj. od září 2019 do června následujícího roku, hrací den je pohyblivý (pondělí – čtvrtek).

V rámci výběrového abonmá letos uvedeme parodickou crazy komedii **Velká bankovní loupež** plnou gagů a slovních hříček přetékajících černým humorem, výpravnou romantickou komedii **Zamilovaný Shakespeare**, jejíž předobrazem byl veleúspěšný, Oscary

ověnčený film o lásce mladého Willa k Lady Viole, tanečně-hereckou inscenaci **Tančírna**, která ve sto minutách s nadhledem provází sto lety Československé republiky, a strhující příběh legendárního ruského mystika **Rasputina**, ambiciózního muže, jenž chtěl ovládnout svůj osud, který se však obrátil proti němu. Bonusem pro studenty k výběrovému předplatnému je **akce Poznejte Malou scénu ve dvoře**, díky níž mohou abonenti (mají-li abonentku za studentskou cenu) navštívit jakékoliv představení našeho souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně a nově také na komorní scéně Poedium za mimořádnou cenu 100 Kč! Dodatečné nemalé výhody přináší i registrace do **věrnostního klubu Fanda**. Bližší informace naleznete na divadelním webu www.vcd.cz, kde si předplatné můžete i on-line zakoupit.

Přijďte se k naší osmítisícové divadelní rodině, těšíme se na vás!

RaS

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE, FOTO J. VOSTÁREK

TANČÍRNA, FOTO J. VOSTÁREK

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V RÁMCI DNŮ EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ

Východočeské divadlo se i letos zapojuje do programu **Dnů evropského dědictví** (European Heritage Days), které po celé Evropě otvírají brány nejzajímavějších památek. **VELKÝ NÁVŠTEVNÍ DEN** se v divadle uskuteční v sobotu **14. září**, kdy zájemci budou moci nahlédnout do zázemí nádherné

secesní budovy, která už 110 let zdobí centrum Pardubic. Prohlídky zákulisí divadla začínají ve 14 a 16 hodin, k vidění budou také běžně nepřístupné dekorační dílny, zázemí Malé scény či krejčovna, a jako bonus se na jevišti Městského divadla opět představí i jednotlivé divadelní profese. Skupinky návštěvníků budou početně omezené, vstupenky za symbolických 50 Kč jsou k zakoupení v předprodeji, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě před prohlídkami, ale pak s rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené.

Dny evropského dědictví jsou významnou kulturně-poznávací společenskou akcí, která slouží k posílení historického povědomí v nejširších souvislostech.

Pro veřejnost zpřístupňují co nejvíce zajímavých a výjimečných budov, nesoustřeďují se však pouze na prohlášené historické památky, ale snaží se dosáhnout mnohem dále tak, aby byly zahrnuty i různé jiné objekty – národní parky, uhelné doly, vykopávky, protiletadlové kryty, zříceniny, parníky... Jejich cílem je přiblížení kořenů naší, evropské i světové civilizace. Hledání identity jedince žijícího ve 21. století ve stále více se globalizujícím světě – to je to, čemu Dny evropského dědictví především přispívají. Bližší informace s kompletním programem nejen pardubické části Dnů evropského dědictví naleznete v Turistickém informačním centru pod Zelenou bránou nebo na webových stránkách www.ehd.cz či www.pardubice.eu. RaS

↓ P. BOROVEC VLONI ZAVEDL DIVÁKY I DO ORCHESTRÍŠTĚ A UKÁZAL JIM JEVIŠTNÍ TOČNU.

FOTO J. SEJKORA

OHLÉDNUTÍ ZA VESELOHROU Z DIVADELNÍ SKUTEČNOSTI

J. MUSIL, D. NOVOTNÁ A L. MECERODOVÁ V DIVADELNÍ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

V květnu přibyla do našeho repertoáru DIVADELNÍ KOMEDIE jednoho z nejznámějších současných skandinávských autorů, finského Švéda Bengta Ahlforse. Hra líčí vznik divadelní inscenace od dokončování konečné podoby textu na papíře, čtených zkoušek, detailní práce režiséra s herci až po děkovačku na premiéře. To vše na pozadí lidských příběhů dvou herců (hrají Alexandr Postler a Tomáš Lněnička), dvou hereček (Jindra Janoušková a Martina Sikorová), zkušeného inspicienta (Zdeněk Rumpík), divadelní ředitelky a režisérky (Dagmar Novotná), jedné nadšené divačky (Ludmila Mecero-dová) a zpívajícího zvukaře (Lukáš Lucky Botta). Autor v komedii zúročil vlastní bohaté zkušenosti z divadelní práce a ze života u divadla. Jak řekl pan režisér Petr Novotný v úvodu k veřejné generálce, obvykle hrajeme o vás, ale v Divadelní komedii vám hrajeme o nás. O tom, že jsme při zkoušení (a samozřejmě nejen této hry) zažívali situace, které jako by z Divadelní komedie vypadly, bychom mohli vyprávět všichni, ale jistě to bude nejzajímavější od herců...

Které situace z Divadelní komedie dobře znáte ze své každodenní práce?

MARTINA: Já si myslím, jak je to uhozené a nadsazené... že jako tyhle situace nezažíváme. A jak jsem v průběhu zkoušení pozorovala chod kolem sebe, vnímala jsem, že je to fakt tak, jak to hrajeme, a musela jsem se často dost smát... Takže skoro všechny.

JINDRA: Já nejsem slavná muzikálová hvězda, ale jelikož můj tatínek byl sólistou Hudebního divadla

v Karlíně a já jsem celé dětství prožila v zákulisí tohoto divadla a zažila jsem chování subret, musím pravdivě napsat, že jsem podobné situace zažila, viděla a nasávala. Teď se mi to hodí.

LUDMILA: Za ty roky v divadle je znám všechny, nejčastěji snad situace s náповědou.

ZDENĚK: Za 50 let u divadla jsem měl možnost zažít asi úplně všechny situace, o kterých hrajeme.

LEXA: Situace kolem uklidňování hysterických herců. Včetně mne.

↑ A. POSTLER, J. JANOUŠKOVÁ A M. SIKOROVÁ

↑ Z. RUMPÍK A L. MECERODOVÁ

FOTO M. KLÍMA

LUCKY: Přemýšlím, jestli je tam vůbec situace, kterou bych neznal ze své každodenní práce...

DÁŠA: Jak řekli mnozí přede mnou, tak samozřejmě skoro všechny. Ale nejvíc asi situace, kdy člověk zápolí s textem. Když se v některé scéně zasekne v mozku nějaká buňka, která řekne, tohle prostě do hlavy nedostaneš. To se mi stalo nejednou a nejen při zkoušení Divadelní komedie. A když jako Matylda sleduju kolegy, jak stále dokola hrají jednu situaci, která dopadne pokaždé maličko jinak, tak jim držím palce, protože nejhorší je, když je něco podobné, ale jinými slovy, to už pak člověk ani neví, co říká, a udělá chybu úplně automaticky. To asi potvrdí každý herec...

HONZA: Všechny!!!

Kterou postavu z Divadelní komedie máte – kromě té své – nejradší?

MARTINA: Ty jo... Musela jsem se trochu zamyslet... V každé je něco, ale asi postavu inspicienta Oskara. On je taková kotva. Někdo, o kom ani moc nevíte, že někde je, a přitom s klidem a humorem zařídí všechno pro to, abyste si mohli s chutí hysterčit.

JINDRA: Nejradší mám paní Janssonovou, protože je to čistá dušička, a Mecinka ji krásně pravdivě hraje.

Ale role Harryho, Oskara, Matyldy, Loty a Pěti mě taky moc baví. Je to pro mě příjemná zábava a těším se na každé představení.

LUDMILA: To fakt nemůžu rozhodnout, jsou mi blízké všechny, chápu je a všechny mi někoho připomínají.

ZDENĚK: Nejbližší je mi asi figura Lindy v podání Jindřišky Janouškové. I když v realu jsem viděl i herečky, co si ze sebe rvaly kostýmy!

LEXA: Zajímá mne postava Bengta. Proč? Protože vlastně spisovatele žádné moc osobně neznám. Tedy nevím mnoho o jejich civilních životech... ani jak přicházejí na svá témata, o kterých později píší. Vzhledem ke zralosti názorů, navzdory mladému věku.

LUCKY: Miluju Lindu Molinovou pro její barevnost a paní Janssonovou pro její nefalšovanou ryzí dobrotu.

DÁŠA: To je strašně těžká otázka, protože každá má své půvaby. A jsou tam charaktery, které taky máme v životě. Mně je asi nejbližší Oskar, inspicient, protože je nad věcí. A to by měl být aspoň trochu každý. Myslím si, že s věkem k tomu každý trochu dospěje. Na sobě cítím, že některé věci, nad kterými bych se třeba ještě před deseti lety rozčilovala, mi dnes připadají nepodstatné.

HONZA: Miluji postavu Lídy Mecerodové. To jsou přesně ty duše divadla. Bez nich by to nešlo.

JaP

NELÁKÁ VÁS BRIGÁDA V DIVADLE?

Od 1. září (případně 1. října) přijmeme studentky VŠ na pozici uvaděčky.

Blížší informace pouze telefonicky u inspektorky hlediště, paní Kubelkové – 601 560 663.

VÝTVARNÁ PODOBA SPOLEČENSTVA VLASTNÍKŮ

Břítky vtipná komedie ze života vlastníků bytových jednotek v jednom domě, kterou napsal úspěšný autor Jiří Havelka, spjatý s divadlem VOSTO5, bude mít premiéru sice až 26. října, na výrobě scény a přípravě kostýmů se však začalo pracovat už na konci minulé divadelní sezóny. Tento proces zahájila předávací porada návrhů scénografie a kostýmů, kterou v pátek 21. června v dekoračních dílnách vedli režisér **Petr Štindl**, scénograf **Pavel Kodeda** a kostýmní výtvarnice **Lucie Halgašová**. Nahlédněte, jak **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ** bude vizuálně vypadat... RaS

DETAILNÍ POHLED NA SCÉNOGRAFICKÝ NÁVRH PAVLA KODEDY.

FOTO JIŘÍ SEJKORA

SCÉNOGRAF PAVEL KODEDA NA „PŘEDÁVAČCE“ SEZNÁMIL ZAMĚSTNANCE DEKORAČNÍCH DÍLEN SE SVÝMI NÁVRHY SCÉNY.

VÝTVARNICE LUCIE HALGAŠOVÁ PROBRALA SVOU PŘEDSTAVU KOSTÝMŮ S VEDOUČÍ KREJČOVNY JANOU KOSEJKOVOU.

ZMĚNA JE ŽIVOT...

... a nevyhýbá se samozřejmě ani divadlu. Herecký soubor se čas od času jemně proměňuje. Někteří odcházejí a jiní naopak přicházejí. A úkolem vedení divadla a dramaturgie je hlídat potřebnou rovnováhu v souboru a čas od času jej posílit o herce či herečku potřebného věku, typu a kvality. Jezdíme proto na představení hereckých středních i vysokých škol, ale i představení jiných divadel, a hledáme vhodné kandidáty. Čas od času také na nějakou roli vypíšeme konkurz, a získáme tak dočasnou posilu k hostování či k případné další spolupráci. Zkrátka máme pro vás se začátkem nadcházející sezóny několik novinek. Z Divadla A. Dvořáka v Příbrami k nám přichází posila dámské šatny, herečka **ELIŠKA DOHNALOVÁ**, která už se pardubickým divákům několikrát představila – naposledy jako Eliševa v Mikve. Její první inscenací v angažmá našeho divadla bude Podivný případ se psem, jehož premiéru uvedeme v polovině října. Už od počátku sezóny se budeme my i vy setkávat s novými hereckými tvářemi, především s mladými dámami a muži – například Karolína Safránková, Ondřej Král nebo Filip Müller, kteří u nás budou hostovat a zatím dočasně „nahrazovat ztráty“, jež jsme v loňské sezóně utrpěli. Jak už jistě víte, naše divadlo postupně opustily tři výrazné herecké osobnosti **ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ, JANA ONDRUŠKOVÁ** a **MILAN NĚMEC**. A protože se nás mnozí diváci ptali, jaké byly důvody odchodu toho či onoho z nich, kam dál míří z Pardubic a tak podobně, rozhodla jsem se je vyzpovídat všechny najednou a těsně před začátkem hereckých prázdnin jsem jim položila několik otázek.

- 1 **ZAČNEME ZVESELA:** Jedna humorná historka z „natáčení“, resp. z angažmá?
- 2 **A TEĎ TROCHA NOSTALGIE:** Jak budeš na Pardubice a VČD vzpomínat?
- 3 **DOBROVOLNÁ OTÁZKA:** Co bylo hlavním důvodem pro rozhodnutí opustit VČD a jít dál?
- 4 **PRAKTICKÁ OTÁZKA:** Na čem právě pracuješ a jaká zajímavá práce tě čeká?
- 5 **ZAMÁČKNI SLZY DOJETÍ A ŘEKNI, CO BYS VZKÁZAL/A PARDUBICKÝM DIVÁKŮM?**

JANA ONDRUŠKOVÁ

1 Jeli jsme ze Strážnice s Charleyovou tetou. Cesta to byla daleká, nudili jsme se. Tak jsem naučila kolegy hru na schovávanou v autobuse. Pyká se u řidiče a nejlepší úkryt je v prostoru určeném pro příruční zavazadla. Nejlepšími hráči byli bezesporu ředitel Petr Dohnal a Dáša Novotná.

2 Jako by to bylo včera, když jsem poprvé vystoupila na náměstí Republiky. Úplně jsem zalapala po dechu, jak se mi ta malá secesní budova zalíbila. Ještě ten den jsem viděla Baladu pro banditu na Kuňce. Říkala jsem si, tady bych chtěla hrát. Na nabídku do angažmá jsem kývla okamžitě. Poznala jsem velmi pracovitý soubor. Při tom celkovém vytřízení tady jedou herci na plno, připravují se, vzdělávají. Při zkouškách umí debatovat s režiséry, jeví zájem o věc. Děkuji moc za důvěru, za role. Vyzkoušela jsem si velký rozptýl postav. Jak věkový, tak charakterní. Stihla jsem jich dohromady 27. Tolik někdo nemá za celý život. Mohla jsem se učit u výborné pěvecké pedagožky Gally Macků, zazpívat si s filharmonii, moderovat Galavečery smíchu pro televizi. Myslím, že těch mých pět let tady bylo dost intenzivních. Musela jsem se smířit s tím, že za rodinou na Ostravsko se jen tak nepodívám. Ale byla to jízda po všech směrech! Děkuju, kamarádi! →

J. ONDRUŠKOVÁ V ZAMÍLOVANÉM SHAKESPEAROVĚ, FOTO J. VOSTÁŘEK

❶ Pět let intenzivní práce bylo fajn, ale je na čase se postarat i o stránku osobní. Manžel hraje na trubku v plzeňském divadle, nemá příležitost se dostat blíž ke mně. Trhá mi to mé „perníkové“ srdce, ale je na čase život změnit. V Těšíně jsem byla pět let, tady taky. Takže můžu parafrázovat repliku mé role Baronesy ve Spríznění volbou: „Nyní se můžu připravovat na třetí šťastné pětiletí.“

❷ Zatím se v Plzni rozkukávám. Pracovně mě budou využívat až od nové sezóny. Čeká mě asi jeden záskok, pak začnu na podzim zkoušet Brouka v hlavě. Jinak se psychicky připravuji na stěhování, úpravy bytu a jiné příjemné záležitosti.

❸ Jsem ráda, že jsme se potkali. Samozřejmě se ještě uvidíme. Budu některé hry dohrávat. Máte zájem i o další projekty. Je krásné cítit vaši podporu. Myslím, že vaši přízeň mi budou leckde závidět.

ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ

❶ Tak asi příležitost ukázat prstem sama na sebe. Před Tančírnou máme pokaždé choreografickou zkoušku. Jelikož byla zima, moje boty nebyly úplně taneční, tak jsem je na zkoušce rychle odložila na jeviště a šla tancovat. No a začíná představení, já se převlíkám v šatně a slyším naši inspicientku Martinu, jak hlásí: „Na jevišti si právě zahrály něčí boty! Velikost 39, dotyčný je má u mě v boudě.“ Tak jsem se styděla, že nebejt toho náledí venku, snad to ani nepřiznám a jedu do Prahy bosa. Naštěstí to aspoň byla taková ta jezdecká perka, takže celkem dobová obuv, a ne moje oblíbený svítivý bílý tenisky.

❷ Pardubice mi toho daly spoustu. Ať už jde o jevištní jistotu, zodpovědnost sama za sebe, nové lidi, rychlé skákání z projektu do projektu, první zkušenost s velkým

jevištěm i se scénickým čtením, překonání strachu z tance, poprvé jsem měla vlastní stolek v šatně. A jak už je mým zvykem si poznamenávat na těle důležité momenty v mém životě, s poslední derníerou tady přijde i nové tetování malého koníčka. Děkuju za všechno a snad ta derníera nebude brzo. Bude se mi stýskat!

❸ Byla jsem unavená z dojždění a odmítala filmové nabídky. Původně jsem sem šla určitě jen na hostovačku, pak určitě jen na sezónu. A vlastně jsem zůstala dvě a půl. Říkala jsem si, že budu chvilku dělat jen divadlo, ať si zkusím, co mě baví víc, jestli film, nebo jeviště. Ale teď už vím, že abych byla šťastná, musím dělat obojí.

❹ Teď odpočítávám, protože jsem už od školy neměla moc volna, jak správně poznamenala moje maminka. Ale taky dodala, že vypadám hodně vyrovnaně. A já si to užívám. Během sezóny jsem byla v divadle a o prázdninách vždy natáčela, takže nebyl na nějaký větší volno prostor. Až si trochu odpočinu, začínám v srpnu natáčet internetový seriál, pak v prosinci televizní seriál a celovečerní film. A po novém roce mě čeká zkoušení v pražském divadle. Do toho dál hostuji v Činoherním klubu, v Divadle Na Fidlovačce a samozřejmě taky tady v Pardubicích.

❺ Velké díky! Za to, jak vše jste mě přijali, a za to, jakou má divadlo návštěvnost. Za to, jak mě zastavovali lidi na zastávce autobusu a bavili se se mnou o představení. V Pardubicích se to chození do divadla bere skoro jako samozřejmost, a to je pro Pražáky velký nezvyk a pro herce dar, když vidíme, že vás naše práce zajímá. A přijďte se podívat na George Kaplana a Tančírnou, ať máme velkou návštěvnost a ještě chvíli tu můžu dohrávat! (SMÍCH)

← Š. FINGERHUTOVÁ V GEORGI KAPLANOVI,
FOTO D. KONEČNÝ

MILAN NĚMEC

❶ Teda, těch veselých událostí byly tony a nařhtali jsme se tu za tu dobu strašně! K těm zábavným

věcem, které uvíznou navždy v paměti, patří například to, když můj mladší syn jako Carevič v Rasputinovi vyběhl na děkovačku ve svítivě zelených crocsech! Prdelka moje...

❷ Lukáš Dubský z Pardubického deníku mi pro „rozlučkový“ rozhovor vymyslel titulěk „Pardubicím zůstanu vždy vděčný!“ A tak to taky je. Věnoval jsem tomuto městu třetinu svého života a soukromě i profesně děkuju osudu za všechno, co mi přivál v Pardubicích do cesty. Neměl bych.

❸ Jít dál!!!

❹ Jako dárek pro comeback do Brna jsem dostal nádhernou roli v Anně Karenině pod taktovkou mého nejlepšího kamaráda Petra Gazdika. To bylo v únoru a na podzim mě čeká premiéra muzikálu Mamma Mia!, moje srdeční záležitost, tak se moc těším.

❺ Že jim moc moc moc děkuju za všechnu dlouholetou přízeň, ať jim láska k Východočeskému divadlu vydrží, a ať ta naše nejstarší a nejpočetnější skupina skálních abonentů přemluví svá robátka, dnes už asi v mém věku, aby jen nepracovali nebo nechodili třeba jen na dovozová pražská představení, přidali se ke svým rodičům, zjistili, že tu mají takový excelentní kulturní stánek, a omladili řady diváctva.

AnH

← M. NĚMEC V OPORÁCH SPOLEČNOSTI,
FOTO K. KALINA

Parkování ZDARMA v parkovacím domě

Připomínáme, že i v nadcházející sezóně mohou návštěvníci Východočeského divadla využít možnosti **DOUHODINOVÉHO PARKOVÁNÍ ZDARMA** v parkovacím domě Centrum na Karlovině (zbytek je však třeba doplatit).

Stačí pouze po představení při odjezdu z parkoviště odevzdat vstupenku, nebo předložit permanentku.

Z PREMIÉRY KYTICE STUDIA LAIK

V neděli 23. června starší členové **Mladého divadelního studia LAIK**, působícího již šestou sezónu při Východočeském divadle, představili prvním divákům svou novou inscenaci. Tentokrát na prknech Městského divadla pod režijním vedením vedoucího souboru **Zdeňka Rumpíka** oživily příběhy balad **KYTICE**. Zbrusu nové dramaturgyně známého díla **Karla Jaromíra Erbena**, která vznikla přímo na tělo našich začínajících herců, se skvěle zhostila dramaturgyně LAIKu **Kristýna Plešková**. Světlo světa spatřila inscenace plná zajímavých nápadů a svěží energie, která svým mladickým pohledem na českou literární klasiku jistě zaujme nejen školou povinné publikum.

Výjimečnost premiérového podvečera podtrhlo závěrečné předávání **Cen Nadace Lenky a Romana Šmidberských**. Zakladatelé nadace dlouhodobě podporují nejen Východočeské divadlo, ale i samotné Mladé divadelní studio LAIK, jehož nejaktivnější a nejtalentovanější posluchači převzali z rukou **Lenky Šmidberské** ocenění s příslibem zaplacení kurzovního na celou sezónu! Nadační ceny dokazují, že píle se skutečně vyplácí, což může být motivací i pro ostatní členy souboru.

RaS

KRISTÝNA MORÁVKOVÁ, JIŘÍ KOVÁRNÍK A CHÓR V KYTICI

FOTO JIŘÍ SEJKORA

NA DĚKOVACKE ZDENĚK RUMPÍK PODĚKOVAL AUTORCE DRAMATIZACE A SVÉ „PRAVÉ RUCE“ KRISTÝNĚ PLEŠKOVÉ.

BOUŘLIVÉ OVACE SI VYCHUTNALA I LÍDA VLÁŠKOVÁ, KTERÁ ČLENŮM LAIKU ROVNĚŽ PŘEDÁVÁ SVÉ ZKUŠENOSTI.

PO POTLESKU ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL SE ZDENĚKEM RUMPÍKEM NA JEVIŠTI PŘIVÍTALI ŘEDITELKU NADACE LR LENKU ŠMIDBERSKOU.

LENKA ŠMIDBERSKÁ POTÉ VYBRANÝM ZAČÍNÁJÍCÍM HERCŮM PŘEDALA NADAČNÍ CENY DOPROVÁZENÉ ORIGINALNÍ PLASTIKOU.

PO PREMIÉRE NEMOHLA CHYBĚT ZASLOUŽENÁ OSLAVA V PROSTORÁCH DIVADELNÍHO KLUBU!

OSLAVY SE ZÚČASTNILA I EMA POČEPICKÁ, VĚRNÁ ČLENKA SOUBORU TĚMĚR OD JEHO ZALOŽENÍ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

DĚTI DIVADLU, DIVADLO DĚTEM

Třetinu našich diváků, ať už abonentů, nebo těch náhodných, tvoří děti a mládež. Je to vždy velká radost, když vidím před divadlem postávat hezky oblečená děvčata a kluky v oblecích do tanečních. Mladé publikum je pozorné a vstřícné, dávno pominuly časy, kdy se herci až báli hrát pro děti, protože ty byly v divadle z povinnosti.

To, aby k nám mladí našli cestu, je velmi důležité, o první vstup se vedle rodičů často postará škola. Kolegyně Jitka Janebová, pracovnice obchodního oddělení, celoročně velmi úzce spolupracuje s učiteli základních a středních škol. Dělá všechno pro to, aby je a jejich žáky a studenty motivovala k návštěvě divadla. Zajímá ji taky zpětná vazba, názory kantorů i žáků – jak se jim u nás líbilo, co by rádi viděli na našich jevištích. Vyzývá pedagogy, aby jejich svěřenci napsali recenze, nebo jakkoliv písemně formulovali své názory. Já osobně to vidím jako skvělý nápad. Pamatuji si roky, kdy se mi na stole sešlo mnoho desítek písemných ohlasů na naše inscenace, proto jsem byla letos poměrně zklamaná, že jich bylo po hříchu málo. Přitom psaní recenze by se podle mě náramně hodilo do hodin češtiny (je to literární útvar, který jistě patří do osnov).

A koneckonců formulovat svůj názor na přiměřené úrovni by měly být schopny všechny děti, bez rozdílu. Proto doufám, že příští rok bude situace lepší.

Pro žáky a studenty každoročně připravujeme poměrně dost akcí, letos jsme uvedli kolem stovky představení, což je opravdu úctyhodné číslo. V červnu jsme navíc zorganizovali Den dětí na Kunětické hoře. V rámci odpoledne mohly děti soutěžit o ceny a poté se podívat na pohádku pražského Divadla D5 Čtyřlístek a Talisman moci.

V květnu kolegyně Janebová vyhodnotila celoroční slosovatelnou anketu „Soutězte s námi“, v níž se kantoři mohli vyjádřit, jak se jim u nás v divadle líbí, jak a s čím jsou spokojeni či naopak nespokojeni, co by rádi viděli (žánr nebo konkrétní titul) nebo jaký je důvod jejich návštěvy. Losování výherců proběhlo 27. května během dopoledního školního představení

Tisíce let hudby aneb Baroko pro oko na Malé scéně ve dvoře. V každé kategorii – základní školy prvního stupně, druhého stupně a střední školy – pak zvítězila jedna třída, která si mohla vybrat cenu. Vylosovány byly za I. stupeň **ZŠ Spořilov 4. A** (žáci si vybrali exkurzi po divadle), za II. stupeň **ZŠ Opatovice 9. A a 9. B** (studenti si jako výhru zvolili návštěvu Krále jelenem na Kunětické hoře) a za střední školy **SS cestovního ruchu a grafického designu 2. A** (také s exkurzí).

A nakonec vítězná studentská recenze. O tu nejlepší se znovu postarala sedmnáctiletá **EMA HEJZLAROVÁ**. Gratulujeme! Jindy bývala více kritická, tentokrát však považovala hru **AŽ na věky** za jedinečnou a atraktivní, a až na malou drobnost byla inscenací nadšená. Budeme rádi, když takových diváků – nadšených a přesto kritických – bude stále víc a že se do našeho divadla budou vracet. Jednou třeba i se svými dětmi... JaU

↓ M. MEJZLÍK PŘI LOSOVÁNÍ VÝHERCŮ
CELOROČNÍ ANKETY, FOTO L. KRČENSKÁ

AŽ NA VĚKY NEZNAMENÁ NAVŽDY

Až na věky je hra britského autora Richarda Beana, kterou pro VČD režíroval Radovan Lipus. Hlavní dějovou linií je vztah Eddieho a Iri, který je zaznamenán ve třech časových liniích: svatební noc, výročí stříbrné svatby a o dalších pětadvacet let později před výročím svatby zlaté. Tyto časové linie se navzájem prolínají a dvojice z jiných dob se na jevišti objevují současně. Vzhledem k tomu, že se představení již hrát nebude, můžu odhalit klíčové tajemství, které si divák musel poskládat sám. Renčin otec, rybář, tvrdý chlap, který svým zaměstnáním riskoval život, se rozhodl, že svojí milované dcerunce zajistí romantickou svatební noc, a na dluh pronajal novomanželům luxusní hotelový pokoj. Aby tento dluh splatil, přijal dobře placenou, ale nebezpečnou směnu, při níž přišel o život. Tato tragická nehoda poznamenává jak Renku, která se viní ze ztráty otce, tak Eddieho, který přišel o vzor, kterému se snažil vyrovnat. O svatební noci, která proběhla ještě před tragédií, jsou novomanželé plní ideálů a snů o společné budoucnosti. I když jsou rozdílní, přirozeně se upínají k myšlence, že spolu budou až na věky. Iri (Štěpánka Fingerhutová) je vzdělaná a sečtělá, zatímco Eddie (Josef Láska) je pravým opakem. Vlastně se k sobě moc nehodí, což divák lehce přehlédne, protože je Eddie odhodlaný své lásce dopřát vše, na co si vzpomene. Štěpánka Fingerhutová je jako osmnáctiletá nevěsta kouzelná, má v sobě křehkost a zároveň ambice spojené s životem, který jí leží u nohou.

To se ale mění, a o čtvrt století později vidíme ten samý pár, v tom samém hotelovém pokoji, ale s jiným Eddiem (Josef Pejchal) a Irene (Petra Janečková). Eddie začal podnikat v rybaření, což se mu nevyplatilo, a nadělal si spoustu dluhů. Už to není pracovitý hoch, místo poctivé práce dává přednost nekalým kšeftům za hranicí zákona a svými kumpány se nechává oslovovat Bonžórnó. Je lehkomyslný a stále věří v dokonalou budoucnost, i přesto že se mu Renka přiznává k nevěře. Oba dva jsou svázáni minulostí. Poslední dvojici ztvárnili Zdena Bittlová a Ladislav Frej. Cesty manželů Whitchellových se zcela rozešly, z Renky je baronka z Marfleetu. Díky svému silnému příběhu a empatii se prosadila v politice. Tragédie z minulosti ji pohání kupředu a snaží se myslet na budoucnost, nejen svoji, ale i kraje odkud pochází. Zatímco Eddie naprosto rezignoval a uvízl v minulosti. Stal se z něj podivín, je trochu vyšinutý, pije vlastní moč a žije v onom hotelovém pokoji. Zkušený David Bazika navrhl funkční scénu, které dominoval křišťálový lustr, symbol omšelého luxusu. Jeho mechanické otáčení vytvářelo přízračnou atmosféru cesty do minulosti. Hudba Miloše Orsona Štědrone a vokály byly osudové. Celá hra stála na skvělých hereckých výkonech. Šest herců se podělilo o dvě postavy. Sice se charakterů postav v průběhu hry proměňovaly, ale přesto v jistých ohledech zůstávali Eddie a Renka stejní, a to se podařilo hercům propojit. Jediné, co mě po celou hru rozptylovalo, byla nelichotivá paruka Petry Janečkové, která se leskla více než křišťálový lustr. Kostýmy Marie Jiráskové byly jinak uměřené a odpovídaly dobové módě i rozpoložení a povaze postav. Hra byla jedinečná, atraktivní a měla divákům co říct. Bohužel takové hry s námi v pardubickém divadle nikdy nevydrží dlouho a už vůbec ne „až na věky“.

Ema Hejzlarová
2. A, SPŠCH Pardubice

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ČTVRTEK: 10:00 – 18:00
PÁTEK 10:00 – 15:30
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 – 17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 776 510 333
OTEVŘENO DLE PROVOZU DIVADLA
PO – NE 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArr

 BARTH

 HAK

 P
CENTRUM

 VCES
A BUSINESS CONSULTING COMPANY

 Kávoviny

 era

 DOSTIHOVÝ
SPOLEK

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 TV

 Radio

 BEAT

 Country

 88.0

 BUSTV
ZABRÁNĚNÍ CESTOVÁNÍ

 ITV.CZ

 Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. PEJCHAL, J. LÁSKA A P. JANEČKOVÁ, SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU, FOTO J. FAUKNER